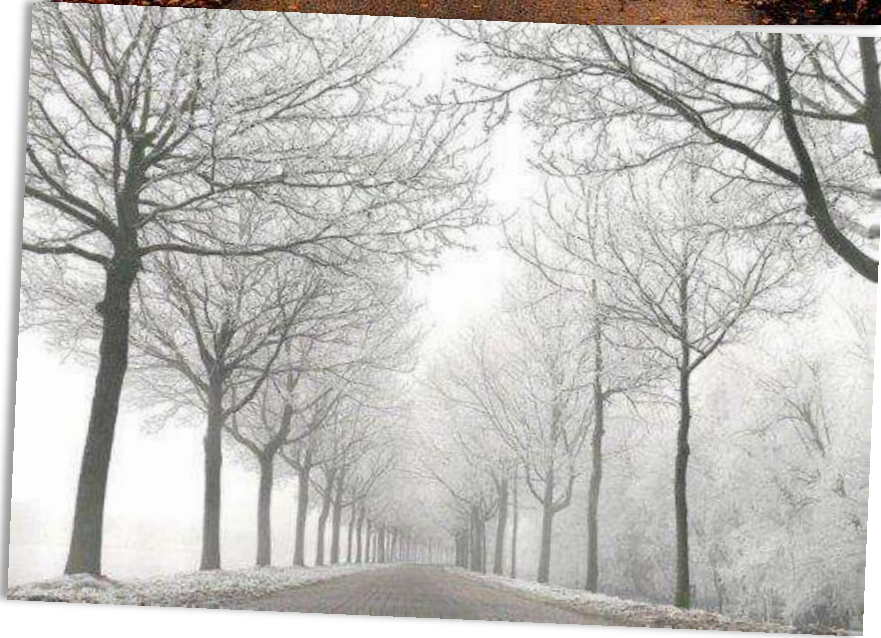
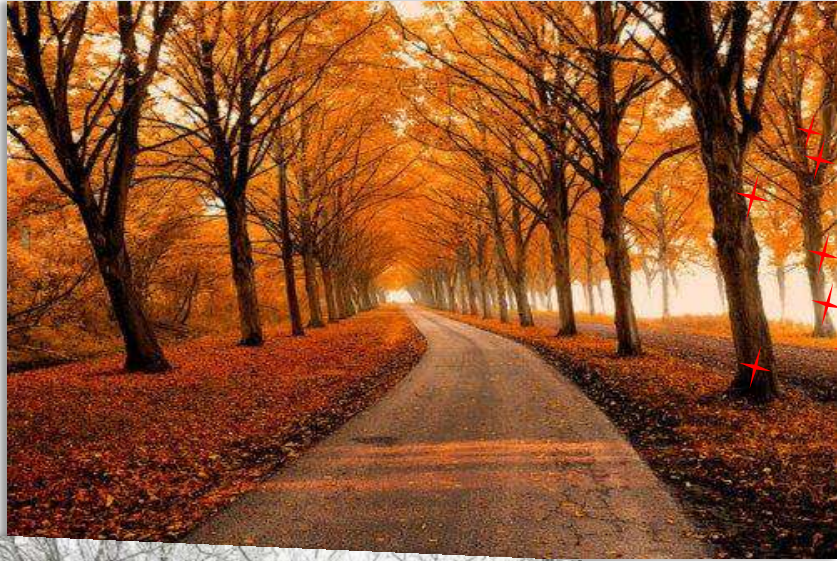

ترخیص با رضایت شخصی

Discharge Against Medical Advice (Δ M A)

ترک با رضایت شخصی

بعضی از بیماران مراجعه کننده به بیمارستان، به دلایل مختلف، خود خواستار ترخیص قبل و یا حین ارائه خدمات تشخیصی یا درمانی می باشند.

باید علاوه بر اجرای استانداردهای ترخیص بیمار به نکات دیگری نیز مانند جنبه های قانونی در فرایند ترخیص ایشان توجه نمود

ترخیص با رضایت شخصی

توجه توجه

- ترخیص با رضایت شخصی یک فرم نیست بلکه یک فرآیند قانونی است.
امضاء فرم های مخصوص در بیمارستان (امضاء بیمار به تنهایی کافی نیست)

فرایند ترخیص با رضایت شخصی شامل ۵ مرحله قانونی می باشد

✓ اقدام اول: آرام سازی بیمار و همراهان

✓ در مواردی که بیمار قصد ترک بیمارستان را دارد نباید
فوری فرم ترخیص با رضایت شخصی را به بیمار داد تا
امضاء کرده و بخش را ترک کند. ممکن است بیمار بعدها
بیان کند که در زمان ترک بخش به خوبی از خطرات احتمالی

اقدام دوم:

تایید صلاحیت: بند ۲ ماده ۵۹ قانون مجازات اسلامی میگوید: هر نوع عمل جراحی یا طبی مشروع که با رضایت شخصی یا اولیاء یا سرپرستان یا نمایندگان قانونی آنها و رعایت موازین فنی و عملی و نظامات دولتی انجام شود جرم نخواهد بود.

شخص واجد صلاحیت به فردی اطلاق می شود که به صورت روشن و واضح قادر به تصمیم گیری می باشد

اقدام دوم:

✓ بیماران مسئولیت عمده مراقبت از خود را به عهده دارند، به جز در مواردی که صلاحیت ندارند و اطلاعات بیماران در مورد انتخاب نحوه مراقبت از خود کافی نمی باشد. وقتی این استثناء ها وجود داشته باشند بخش و کارکنان آن مسئول بیمار خواهند بود.

✓ موضوع مهم این است که آیا وی "صلاحیت" دارد چنین تصمیمی را اتخاذ کند یا خیر؟

✓ باید مطمئن شد که بیمار قادر است که تصمیم آگاهانه و منطقی بگیرد و قصد خودکشی ندارد و تحت تأثیر مواد مخدر یا الکل نمی باشد.

✓ بیماری که از نظر روحی، روانی و جسمی آسیب دیده است احتمال نمی تواند کلیه اطلاعات داده شده را درک کند.

✓ در مواردی که بیمار آن قدر آشفته باشد که از ماندن بیشتر به منظور دریافت برگه های مربوط به ترخیص امتناع کند و در عوض اصرار داشته باشد که بخش را فوری ترک نماید،

✓ اشخاصی که دارای اختلال ذهنی یا مشکل روانی یا تحت تأثیر الکل و مواد مخدر می باشند در این مرتبه قرار نمی گیرند

✓ فرد بالغ و واجد صلاحیت این حق را دارد که از درمان امتناع کند مگر این که بیماری وی برای جامعه نیز مخاطراتی را ایجاد نماید

✓ اگر بیمار هوشیار بوده و قادر است که توضیحات پزشک در مورد موقعیت خود و عواقب ترک زود هنگام بخش را بفهمد، نمی توان وی را برخالف خواست و اراده خود در بخش نگاه داشت.

✓ فقط آن دسته از بیمارانی را که براساس ارزیابی های وضعیت روانی ذاتاً و یا به صورت بالقوه برای خود یا دیگران خطرناک شناخته می شوند، می توان به اجبار در بخش نگاه داشت. در این موارد اگر علیرغم توصیه پزشک، بیمار و یا قیم قانونی وی قصد ترخیص را داشته باشد می توان مراتب را به دادستانی اعلام تا در صورت صلاحدید با دستور قاضی بیمار تحت درمان قرار گیرد.

✓ اگر نشانه های از عدم صلاحیت بیمار وجود داشته باشد، در صورت عدم تأیید صلاحیت بیمار ترخیص با میل شخصی جایگاه قابل توجیهی ندارد ولی در صورتی که در نهایت بیمار یا قیم قانونی وی تصمیم به ترخیص گرفت باید در برگه ترخیص با رضایت شخصی وضعیت جسمی و روانی وی به وضوح قید شود.

✓ جهت تصمیم گیری آگاهانه و منطقی موضوع با حضور پزشک معالج حاضر، مسئول
شیفت بخش مورد نظر، سوپروایزر و در صورت نیاز حراست، انتظامات و... صورت جلسه
شده

اقدام سوم: شرح مراقبت های توصیه شده و خطرات امتناع از پذیرش آن

✓ وقتی که پزشک از تمایل بیمار به ترخیص آگاه شود باید در مورد تشخیص اولیه خود، علت درخواست آزمایشات، پیشنهاد اقدامات درمانی، و یا توصیه به بستری در بیمارستان به بیمار بیشتر توضیح بدهد.

✓ پزشک باید با بیان ساده و با دقت نگرانی خود را از این که بیمار مراقبت پیشنهاد شده را نمی پذیرد ابراز کند

✓ پزشک باید با صراحت در مورد پیامدهای بالینی بالقوه امتناع از دریافت مراقبت و به خصوص خطرناک ترین عواقب ممکن به بیمار هشدار دهد.

